

DAGNY JOENSEN
JENSS KR. VANG

Fyri stuttum fekk Eyðun Joensen, formaður í Filmseftirlitinum, bræv frá deildini hjá landsstýrismanninum í mentamállum, har upplýst var, at Sámal Petur í Grund, sambært filmseftirlitslógina hevði tilnevnt nýggjar limir í Filmseftirlitið.

Hóast Eyðun Joensen heldur, at tað er uppá tíðina at fara frá eftir 20 ára skeið á stovninum, so er tað kortini við sorgbliðni, at hann gevst. Hann heldur, at tað er harmiligt, at ein ikki fær brúkt tann førleika longur, sum hann hevur ognad sær gjøgnum so drúgv og spennandi arbeiði.

Hann hevur havt sera gevandi samstarv, bæði við limirnar í eftirlitinum, við starvsfelagar í Norðurlondum og úti í heimi, eins og við øll viðskiftafólkini, sum altíð hava tikið fult undir við avgerðunum hjá Filmseftirlitinum.

Hann heldur eisini, at tað hevur verið ótrúligt, at slíkt varðhaldsstarv, sum arbeiðið í Filmseftirlitinum er, hevur fingið so lítt mótstøðu.

Líðiligt samstarv

- Frágreiðingin er, at sambandið millum eftirlitið og viðskiftafólkini hevur verið so stutt og beinleiðis, sigur Eyðun Joensen.

- Vit hava tosað við fólk og stovnar um viðurskiptini. Tað hevur ongantíð verið brúkt at senda brøv ella almenn skriv, sum hava sagt frá okkara støðu í einum máli.

- Tað hevur gjørt samstarvið ómakaleyst og líðiligt, ikki minst fyri brúkararnar, sum eru biohøllir og videohandlar, sigur Eyðun Joensen.

Tað var heldur einki hótastak, tá landsstýrið setti Filmseftirlitið á stovn í 1976. Eyðun Joensen sigur soleiðis frá:

- Eg hevði verið á floti eitt kvøldið. Tá eg kom aftur og legði at bryggjuni, kom ein maður spákandi móti mær. Tað var Jákup Lindenskov, sum tá var landsstýrismaður í lógarmálum.

- Eg sá á honum, at hann hevði okkurt at siga mær. Jú, hann spyr, um eg havi skil fyri filmum?

- Jú, tað noyddist eg at viðganga. Eg var filmsáhugaður um ein háls, og hevði brúkt stóran part av frítíðini undir lestrinum í Danmark, at ganga í biograf - kanska eisini, tá eg átti at sitið heima og lisið, sigur Eyðun Joensen.

Landsstýrismaðurin segði síðani síni ørindi, at Landsstýrið hevði gjørt av at stovna Filmseftirlit, og um eg vildi verða við í hesum arbeiðinum?

Bindandi, munnlig avtala

- Eg minnst ikki um eg játtaði sama kvøldið, men

Eyðun Joensen, sálarfrøðingur: - Hóast tað er uppá tíðina at fara frá sum formaður í Filmseftirlitinum, so er tað kortini við sorgbliðni. Tað er harmiligt, at ein ikki fær brúkt tann førleika, sum ein hevur ognad sær gjøgnum so drúgv og spennandi arbeiði

Eyðun Joensen, sálarfrøðingur um arbeiðið í Filmseftirlitinum:

Arbeiddu í frítíðini og um næturnar

- Einasta tíðarskeið í samdøgrinum vit kundu gera okkara arbeiði, var eftir seinastu sýning á kvøldi, sigur Eyðun Joensen, sum var formaður í Filmseftirlitinum til um ársskiftið. Hann minnst á nógvar, góðar og skemtiligar løtur seinastu 20 árin

stutt eftir var leyst og liðugt. Tá var óneyðugt at gera so nógvar burturúr. Ein munnlig játtan var eins bindandi og nøkur skrivlig avtala, og vit fóru undir at skipa stovnin, sigur Eyðun Joensen.

Sambært reglunum fyri stovnin, skuldi eitt umboð vera lögfrøðingur, eitt sálarfrøðingur, umframt eitt umboð aftrat. Hini bæði umboðini vóru Sigurð Joensen, sáli og Petur F. Christiansen.

Eyðun Joensen var einasti sálarfrøðingur í Føroyum tá, og tí var hann sjálvskrivaður til hetta arbeiðið.

At hann samstundis hevði stórt innlit á hesum øki, hevur kortini verið ein fyrimunur. Tá nevndin skuldi skipa seg, helt Sigurð Joensen fyri, at Eyðun skuldi vera formaður, av tí at hann var yngstur, og tað hevur hann verið øll árin.

Fyrstu fundirnir í Filmseftirlitinum vóru hildnir í fundarhølinum í Tinganesi, tí teir ikki høvdu innivist nakrastaðni. Síðani var skrivstovan í stovni heima hjá formanninum, har ein telefon var, sum viðskiftafólk kundu ringja til.

- Einu ferðina vit vóru á fundi í Tinganesi, kom Jálgrím Hilduberg, skrivstovustjóri, til mín og segði, at vit kundu fáa innivist í gamla útvarphúsinum á Bryggjubakka, sum tá stóð tómt. Hann fór eftir einum lykli og bað okkum koma við sær á Bryggjubakka, so vit kundu kanna okkum eitt høli.

Kannaðu okkum høli undir vaðingini

- Vit fóru beinanvegin at kanna umstøðurnar og samdust um eitt høli undir vaðingini. Síðani fingi vit eina gamla skrivmaskinu, skrivarabórð og stól, og so hevði Filmseftirlitið fingið innivist.

- So einfalt kundi tað gerast fyri bert 20 árum síðani. Tá tykir mær at vera styttri og ómakaleysari samband í landsumsitingini millum skipara og kokk, heldur Eyðun Joensen.

Eyðun Joensen heldur, at um teir, ið stovnaðu Filmseftirlitið skuldu fingið rós fyri sitt arbeiði, so skuldi tað verið fyri at gera stovnin so einfaldan, sum til bar.

Av tí at stovnurin var almennur, skuldu teir eisini hava eina upphædd á figgjarglógina til arbeiðið.

Varisliga varð metið, og Jákup Lindenskov setti 35.000 krónur á figgjarglógarskipkið.

Eg varð biðin um at koma á fund við figgjargnevndina, sigur Eyðun Joensen.

- Hetta hevur verið seinast í sjevtíðunum. Hákun Djurhuus var orðførari, og hann spurdi, hvat peningurin skuldi brúkast til, og hvussu avgerðirnar vóru tiknar í eftirlitinum? Eg svaraði varisliga, at avgerðirnar vóru tiknar í felagskapi og millum okkum triggerar.